

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně **A. H.**, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 26. 8. 2014, č. j. 59 Af 22/2014 - 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), kterým soud žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl návrh na ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti [ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), či § 105 odst. 2 s. ř. s.]. Zdejší soud především zkoumal, zda byla kasační stížnost podána včas, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je opožděná.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z doručenky nacházející se ve spise krajského soudu je zřejmé, že dne 29. 8. 2014 stěžovatelka nebyla při doručování nyní napadeného usnesení zastížena a zásilka s usnesením č. j. 59 Af 22/2014 – 52 tak byla dne 29. 8. 2014 uložena a připravena k vyzvednutí a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Z doručenky je dále zřejmé, že stěžovatelka si zásilku v úložní době nevyzvedla, proto byla zásilka dne 9. 9. 2014 vložena do domovní nebo jiné adresátem (stěžovatelkou) užívané schránky.

Dle ustanovení § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této

lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.

V dané věci se tak napadené usnesení krajského soudu považuje za doručené posledním dnem 10-ti denní lhůty pro vyzvednutí uložené písemnosti, tedy dnem 8. 9. 2014.

Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Bylo-li v dané věci usnesení krajského soudu stěžovatelce doručeno v pondělí dne 8. 9. 2014, počala ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet lhůta k podání kasační stížnosti v úterý dne 9. 9. 2014 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy v pondělí dne 22. 9. 2014 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a ustanovení § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, bylo v daném případě pondělí dne 22. 9. 2014. Kasační stížnost však byla zaslána Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence až dne 23. 9. 2014 a byla tedy podána opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak s ohledem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. nezbylo, než kasační stížnost odmítnout, neboť její opožděnost představuje nezhojitelný nedostatek, pro který nelze v řízení pokračovat.

Na výše uvedeném závěru nemůže nic změnit ani tvrzení stěžovatelky uvedené v kasační stížnosti, že předmětná zásilka byla vložena do její schránky patrně dne 9. 9. 2014, kdy byla na řádné dovolené. Předmětné tvrzení bez dalších skutečností totiž nemůže mít samo o sobě vliv na závěr o opožděném podání kasační stížnosti. Jiná situace by nastala, kdyby stěžovatelka uspěla u krajského soudu s návrhem na vyslovení neúčinnosti doručení předmětné písemnosti. Stěžovatelka však netvrdí ani nijak nedokládá, že by ve smyslu ustanovení § 50d o. s. ř. podala návrh na rozhodnutí o neúčinnosti doručení napadeného usnesení a ze soudního spisu podání takového návrhu také nevyplývá.

Protože je zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti stěžovatelky, která je opožděná, jde neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, nerozhodoval zdejší soud o žádosti stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o jejím návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48).

Za situace, kdy kasační stížnost byla podána opožděně, soud rozhodl bezodkladně usnesením o odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost. S ohledem na výše uvedené soud taktéž nerozhodoval o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

pokračování

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2014

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu